

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010491
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8420010491.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2023, v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/108/2020 zo dňa 10.05.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 419 ods. 1 Tr. poriadku vyslovil, že odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXXX/XX, sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní pätnásť mesiacov uložený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok č. k. 7T/108/2020-113 zo dňa 23.09.2020, právoplatný dňa 09.06.2021, sa vykoná. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zákona v spojení s § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, po vyhlásení uznesenia, sťažnosť, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Prešove, ako sťažnostný súd, na podklade včas podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto uzneseniu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienkové odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
- primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Rozhodovanie o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia osvedčil, závisí predovšetkým od posúdenia, či odsúdený počas skúšobnej doby viedol riadny život, či splnil prípadné

uložené podmienky a povinnosti, resp. dodržiaval stanovené obmedzenia. Za vedenie riadneho života sa všeobecne považuje bezúhonnosť odsúdeného; skutočnosť, že odsúdený dodržiava právny poriadok, ako aj ďalšie normy občianskej spoločnosti, plní si svoje pracovné a rodinné povinnosti, nezneužíva svoje práva, nevybočuje z pravidiel stanovených spoločnosťou, nenarušuje občianske spolunažívanie a hlavne sa nedopúšťa žiadnej protiprávnej činnosti.

Vychádzajúc z obsahu spisu tak, ako to konštatuje aj súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého uznesenia, je zrejmé, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/108/2020 zo dňa 23.09.2020, právoplatným dňom 09.06.2021, uznaný vinným zo spáchania - úmyselným konaním - prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Odsúdenému tak začala plynúť skúšobná doba podmiennečného odsúdenia odo dňa 10.06.2021a mala uplynúť teda dňa 10.12.2023.

Na verejnom zasadnutí dňa 10.05.2023 rozhodoval prvostupňový súd o tom, či sa v skúšobnej dobe odsúdený osvedčil alebo sa mu výkon pôvodne podmiennečne odloženého trestu nariadi. Pri rozhodovaní súd vychádzal z vykonaných dôkazov, pričom rozsah vykonaného dokazovania je zrejmý z obsahu zápisnice o verejnom zasadnutí, rovnako tiež z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Ako správne konštatoval súd prvého stupňa, je z obsahu dôkazov zrejmé, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia spáchal ďalšiu úmyselnú trestnú činnosť, za ktorú už bol aj právoplatne odsúdený, pričom ide o totožný skutok, akého sa dopustil prv, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorý bol podmiennečne odložený.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok č. k. 11T/56/2022-100 zo dňa 13.01.2023 vyplýva, že odsúdený bol uznaný vinným zo spáchania – úmyselným konaním – prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, pričom rozhodným obdobím pre uznanie viny je júl 2022 až január 2023. Za tento skutok bol odsúdenému uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý odsúdený momentálne vykonáva v ÚVTOS Prešov, a to od 27.02.2023, s predpokladaným dňom jeho vykonania ku 27.02.2024.

Z uvedeného je nepochybné, že odsúdený sa v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia preukázateľne dopustil úmyselnej trestnej činnosti, pre ktorú bol aj právoplatne odsúdený, pričom išlo o totožný trestný čin. Nie je preto možné v jeho prípade urobiť záver o tom, že by bol v skúšobnej dobe viedol riadny život, t. j. hrozba výkonu trestu odňatia slobody nezabezpečila v prípade odsúdeného výchovný efekt a účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Krajský súd konštatuje, že odsúdený nevyužil príležitosť danú mu súdom, aby v prípade vedenia riadneho života v skúšobnej dobe nemusel podmiennečne uložený trest odňatia slobody vykonať. Vyjadrenie odsúdeného, že keby mal možnosť zamestnať sa, splácal by dlžné výživné, však nepostačuje ako ospravedlnenie pre skutočnosť, že k úhrade dlžného výživného nedošlo a že sa opakovane dopustil skutku, prečinu zanedbania povinnej výživy vo vzťahu k svojim deťom, F. B. a mal. G. B., pričom si musel byť vedomý hrozby premeny podmiennečne uloženého trestu.

Ani skutočnosť, že z centrálnej evidencie priestupkov vyplýva, že odsúdený sa v čase plynutia skúšobnej doby nedopustil žiadneho priestupku, nepostačuje pre hodnotenie, že odsúdený viedol riadny život. Krajský súd konštatuje, že právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin spáchaný v čase plynutia skúšobnej doby, samo osebe postačuje na to, aby mal súd daný zákonný podklad pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe.

Ak podmiennečne odsúdená osoba v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä ak spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčila, t.j. nevedla riadny život.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o neosvedčení sa odsúdeného a o povinnosti vykonať uložený trest odňatia slobody, vrátane rozhodnutia o zaradení odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu

s minimálnym stupňom stráženia (§ 50 ods. 8 v spojení s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona), je zákonné a správne.

Nezistiac procesné pochybenia v konaní krajský súd preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.